

PREMIÉRA 8 / 7 / 2021

REŽIE GUILLAUME BRAC

Na palubu!

Letní (b)romance, která se vyhýbá klišé a banalitám. Guillaume Brac s lehkostí propojuje tradici francouzské nové vlny s americkou buddy komedií.

Měla to být jednorázová spolujízda, ale všechno se zkomplikovalo už v Paříži, kde místo očekávaných slečen obsadili sedadla Edouardova auta zavallitý dobrák Chérif a hovorný frajírek Félix... Úzkostlivý mamánek za volantem se stává mimoděčným pasažérem Félixova romantického nápadu překvapit na venkově dívku, se kterou prožil krátký letní románěk. Trio symbolicky ztroskotá v idylických kulisách divoké řeky a prázdninového kempu na jihu Francie. Ve filmu Guillaume Braca se vtipně prolínají prvky buddy komedie a neokázalé civilnosti klasika francouzské nové vlny Erica Rohmera. Poetický film Na palubu! vypráví o síle nečekaného přátelství, plachých romancích a bolestivých ranách, které se v žáru horkého léta buď rychle zahojí, nebo už nikdy nezmizí; o čase dospívání, kdy je všechno zdánlivě jen jako, ale ve skutečnosti už doopravdy.

Jedné horké letní noci potká Félix mladou ženu Almu a zamiluje se. Následujícího rána Alma zmizí vlakem za svou rodinou na jih Francie. Félix se rozhodne svou spřízněnou duši následovat a vydá se za ní autem s nejlepším kamarádem Chérifem a neochotným řidičem Edouardem. Když se jim vůz při příjezdu rozbije, atmosféra houstne: Almě se tato neočekávaná návštěva zrovna nezamlouvá.

Technické údaje

Původní název	À l'abordage
Režie	Guillaume Brac
Scénář	Guillaume Brac, Catherine Paillé
Kamera	Alan Guichaoua
Střih	Héloïse Pelloquet
Produkce	Grégoire Debailly
Nosiče	DCP, MP4
Rok výroby	2020
Země	Francie
Jazyk	francouzsky s českými titulky
Přístupnost	přístupný
Stopáž	95 min.
Žánr	komedie
Hrají	Éric Nantchouang, Salif Cissé, Édouard Sulpice, Asma Messaoudene, Ana Blagojevic, Martin Mesner, Lucie Gallo
Premiéra	08 / 07 / 2021

**Stam
fond
kinematografie**

Ke stažení

Foto / tisková kvalita	artcamfilms.capsa.cz
	Login: artcam2020 Heslo: dobrefilmy
Materiály pro kina	http://ftp.sirenafilm.com:5000
Aktuální informace ke sdílení volnému užití najdete na:	https://artcamfilms.cz/cs/film/na-palubu-0PYFpD www.artcamfilms.cz

Vyjádření režiséra

Před více než rokem mě ředitelka CNSAD (Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique - Vyšší národní konzervatoř dramatického umění) Claire Lasne-Darcueilová požádala, abych napsal hraný celovečerní film pro několik herců z ročníku 2020. Měla jedinou podmínku: musel jsem točit mezi létem a podzimem 2019, aby byl film dokončen, než ukončí školu.

Ihned jsem to chápal jako možnost načrtnout portrét jedné generace, stejně jako to udělala Pascale Ferranová před pětadvaceti lety se snímkem *L'âge des possibles*, který byl napsán pro třídu v Théâtre National de Strasbourg. Nebo tvůrci dvou seriálů, *Tous les garçons et les filles de leur âge* a *Les années lycée*, které uvedl Pierre Chevalier na La Sept/Arte. Seriály, které inspirovaly generační filmy, které se zapsaly do dějin, jako například: *Le péril jeune* (Rizika mládí), *La vie ne me fait pas peur* (Nebojím se života),

Travolta et moi, *Les roseaux sauvages* (Divoké rákosí), *L'eau froide* (Chladná voda) nebo *Trop de bonheur*.

Filmy, díky nimž se také širokému publiku představili mladí herci, jako třeba Romain Duris, Virginie Ledoyenová, Elodie Bouchezová, Vincent Elbaz, Julie-Marie Parmentierová a mnoho dalších.

Psaní pro konkrétní herce jsem vždycky miloval. Platilo to již u mých prvních filmů *Le Naufragé*, *Un monde sans femmes* a *Tonnerre*, všechny totiž vznikly z touhy točit s Vincentem Macaignem, Julienem Lucasem nebo Laure Calamyovou, absolventy Conservatoire. Pokaždé jsem k těmto snímkům přistupoval jako k hraným filmům a zároveň dokumentům o mých hercích. Inspirovali mne před natáčením i během něj.

O něco později jsem natočil *Contes de juillet*, diptych složený ze dvou středometrážních filmů, náhodný výsledek třítydenního workshopu na Conservatoire. Snímek se promítal na festivalu v Locarnu (a získal cenu Prix Jean Vigo 2018) a do kin jej ve Francii uvedla společnost Les films du Losange, hned po mém dokumentu *L'Ile au trésor*. Svým způsobem i film *Contes de juillet*, natočený takřka zadarmo s nepočtelným štábem a do velké míry herecky improvizovaný, může být chápán jako náčrt nebo hrubá skica Na palubě.

Dnes mám možnost rozvinout tento prvotní zážitek s větší časovou dotací, více prostředky a mnohem větší ambicí.

Myslím, že je podstatné zde načrtnout celý tvůrčí proces. Nejprve jsem studenty pozoroval během divadelních, klaunských a kostýmních workshopech na Conservatoire, pak jsem si s nimi dával individuálně dlouhé schůzky mimo školu a na základě toho jsem vybral dvanáct slibných mladých herců z ročníku 2020, jejichž osobnosti, fyzické kvality a zázemí mi nejvíce vyhovovaly. Při oněch setkáních, jež jsem natáčel, jsem jim často kladl velmi intimní dotazy na dětství, jejich lásky, koníčky, zkušenost se světem práce a jejich vztah k politice. Z tohoto bohatého materiálu jsem s pomocí spoluscenáristky Catherine Pailléové vytvořil první narativní strukturu a rozdělil role. Šlo o křižovatku dokumentu a fikce.

Onu vyprávěcí strukturu a role jsme obohatili na třítydenním workshopu, kde jsme hercům zadávali spoustu improvizčních

scének. Dospěli jsme k podrobnému náčrtu, který tvořilo prvních padesát pět scén, které byly již důkladně propracované včetně dialogů, a dalších dvacet pět, které byly hotové o něco méně. Toto byla páteř dokumentu, který jsme měli o pár měsíců později při začátku natáčení. Opravdu jsem pro tento projekt nechtěl psát scénář v tradičním smyslu slova, abych mohl dát svým mladým hercům, jejichž vynalézavost a improvizací schopnosti na mě mocně zapůsobily, prostor k manévrování.

Vždycky mě fascinovalo téma jazyka ve filmu. Proto jsem nejspíš vždy psal své snímky s hudbou každého z herců v uších. I z tohoto důvodu je rád v určitých scénách konfrontuji s neherci, kteří nečekaně vpadnou do fikčního světa se svým frázováním, přízvukem a mimikou. Přinášejí do něj náhodu, neočekávané a život, přičemž herce nakazí svou pravdivostí. Moje nedávné dokumentární zkušenost, zejména *L'île au trésor*, ještě zvýšily mou citlivost vůči nekonečné bohatosti jazyka, jež se může volně rozvíjet v určených mezích. Pak odhalí plně svou emocionální a komickou sílu.

Všechny moje filmy se točí kolem setkání, mnohdy pomíjivého a přerušeno, ovšem nicméně skutečného a plného okamžiků krásy mezi lidmi a světy – Paříží a francouzským venkovem, Paříží a jejím znevýhodněným předměstím, studenty a dělníky, muži a ženami. V tomto novém filmu s jednoduchou zápletkou jsem se pokusil vykreslit portrét jedné generace a ukázat nikoliv mládí – nic takového neexistuje, ale mladé lidi, snažil jsem se zaměřit na chvíle souznění a třenic, na to, co spojuje i rozděluje uvnitř téže generace. V tom vidím smysl, neboť ansámbl Conservatoire se v poledních letech výrazně rozrůznil a lépe tak odráží bohatost a komplexnost naší země.

Fakt, že představitelé hlavních postav, Eric a Salic, jsou černoši, nemůže a nemělo by být v dnešní Francii téma. Navíc jsou v příběhu definováni především jako studenti, byť při škole pracují. Ale stejně, je zřejmé, že přítomnost těchto dvou těl, dvou tváří v nevšimavé Francii, Francii v době letních prázdnin, Francii, která je převážně bílá, má jistý význam. Eric a Salif se nikdy neseťkají s rasismem jako takovým. Avšak barva jejich kůže spolu s určitým kulturním a společenským odstupem mají vliv na přátelské a citové vztahy, které se v průběhu příběhu tvoří a rozpadají – s Asmou, Edouardem, Anou a ostatními. Hra vášně a svádění vyprovokuje sérii drobných dramát a nedorozumění. A tu a tam se ona trhlina, dočasně zacelená, znovu otevře ve vsí drsnosti. Film se tohoto společenského a politického tématu dotýká záměrně s lehkostí, protože jde o komedii. Ale i v této komedii zaznívají občas hořké tóny, tak jako letní nebe ztmavne, když se v dálce přežene bouřka.

Otázka letních prázdnin, času mimo čas, parenteze vytržené z každodenního života, tohoto pole možností, jež se otevírá a zavírá, mě fascinovala již dlouho. Letní prázdniny převrací zažitý pořádek, otrásají zažitými zvyky a někdy naruší celý životaběh geograficky a společensky, ale i mentálně a emočně. Tímto prožitkem si Eric, Salif a Edouard projdou každý jinak. Tři mladíci, kteří z řady ekonomických a rodinných důvodů nejsou zvyklí zpřetrhat vazby a vydat se na cestu za dobrodružstvím.

Samozřejmě ne doopravdy, protože jedno z kouzel prázdnin je vzrušení z dobrodružství za pár drobných. Ale je víc než pravděpodobné, že těchto pár dnů, jakkoliv se na papíře mohou zdát bezvýznamné, zanechá na jejich třech životech hlubokou stopu.

Zasadil jsem příběh do srpna, do vylidněné Paříže obsazené turisty, pak k břehům řeky v jižní Francii na úpatí hor. Je tam pláž, tábořiště a izolovanější místa. Režie se soustředila na vytváření podrobné topografie míst a cest, na znovunalezení smyslových dojmů z různých částí dne pomocí různě intenzivního a směřovaného světla. Snažili jsme se zachytit spontaneitu v hereckých výkonech i v životě kolem nich zejména na tábořišti. Záběry jsou založeny na precizním rámování, které usiluje o určitou délku a vzdálenost osob v jednom záběru.

ARTCAM FILMS

Rašínovo nábřeží 6,
128 00 Praha, Czech Republic

IČ 26198096, DIČ CZ26198096
Tel +420/ 221 411 619

HEDVIKA PETRŽELKOVÁ
PR manager

hedvika.petrzelkova@artcam.cz
+420 776 167 567

JAN PAPICA

Programing, technický support
a Social media marketing
jan.papica@artcam.cz
+420 606 572 530

